

Δημήτρης Παπαδημούλης (ΣΥΡΙΖΑ)

«Περιθώρια αναζήτησης νέων ισορροπιών, όχι συμψηφισμών»

Πρέπει να τονίσουμε πως η διαχείριση των μεταναστευτικών ροών είναι ένα αμιγώς ευρωπαϊκό πρόβλημα και σε καμία περίπτωση ελληνικό. Η ελληνική κυβέρνηση κάνει πραγματικά κάθε δυνατή προσπάθεια για την υποδοχή των ανθρώπων που φτάνουν στη χώρα μας. Πανευρωπαϊκά, μιλάμε για ένα εκατομμύριο ανθρώπους, με πάνω από

το 80% να περνά από τα ελληνικά νησιά. Στην πράξη αυτό σημαίνει πως η αύξηση των ροών στην Ελλάδα σε σχέση με το 2014 έχει αγγίξει το 1972% (!). Κατά συνέπεια, η Ελλάδα, όπως και οποιαδήποτε άλλη χώρα, δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να αντιμετωπίσει την κατάσταση από μόνη της. Υπάρχουν πάντα περιθώρια βελτίωσης ως προς την αποτελεσματικότητα της παρέμβασης του κρατικού μηχανισμού, αλλά οφείλουμε να αντιλαμβανόμαστε και την πραγματικότητα.

Σε πρώτο επίπεδο, απαιτείται η δημιουργία ενός δεσμευτικού για όλα τα κράτη-μέλη μηχανισμού επιμερισμού των προσφύγων σε αυτά κατά τρόπο αναλογικό, με βάση τις ποσοστώσεις και τις δυνατότητες της κάθε οικονομίας και του κρατι-

κού μηχανισμού, όπως επίσης και με βάση τις ανάγκες και των προσφύγων.

Παράλληλα, κινούμαστε ήδη προς την κατεύθυνση πίεσης για ακόμη πιο ενισχυμένη παροχή οικονομικής και υλικοτεχνικής στήριξης προς την Ελλάδα για όλους τους τομείς που σχετίζονται με το προσφυγικό, καθώς η μέχρι τώρα υποστήριξη και συμβολή κινείται σε χαμηλά επίπεδα. Το τεράστιο έργο των τοπικών κοινωνιών, της κοινωνίας των πολιτών και πολλών ΜΚΟ είναι συγκλονιστικό και είναι ειλικρινά παράδειγμα προς μίμηση για όλες τις πλευρές, αλλά δυστυχώς δεν αρκεί από μόνο του. Η ελληνική κυβέρνηση έχει διαθέσει ένα πολύ μεγάλο ποσό για τη διαχείριση του ζητήματος, εν μέσω κρίσης, και αναμένουμε με αντίστοιχη συνέπεια να κινηθεί και η ΕΕ στο πλαίσιο της συμφωνημένης χρηματοδότησης μέχρι το 2020.

Βασικότερη προϋπόθεση όμως για να αντιμετωπιστεί το ζήτημα με τρόπο αποτελεσματικό και ανθρώπινο, είναι η συνολική μεταρρύθμιση της ευρωπαϊκής μεταναστευτικής πολιτικής με τρόπο που να παρέχεται νόμιμη και ασφαλή είσοδο στην Ευρώπη. Προς αυτή την κατεύθυνση εργαζόμαστε και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο προσπαθώντας να χτίσουμε συμμαχίες και να αναχαιτίσουμε φωνές που θέλουν μια «Ευρώπη κάστρο».

Τέλος, και αυτό αφορά τόσο στην ΕΕ όσο και στην παγκόσμια κοινότητα, είναι απαραίτητος ο τερματισμός του πολέμου στη Συρία μέσω της διπλωματικής οδού. Έχουν γίνει κάποιες σημαντικές προσπάθειες σε αυτή την κατεύθυνση, σε πολυμερές επίπεδο, και πρέπει να συνεχιστούν το επόμενο διάστημα.

Αναφορικά με την σύνδεση του προσφυγικού ζητήματος με το δημοσιονομικό, εκτιμώ πως υπάρχουν περιθώρια αναζήτησης νέων ισορροπιών. Όχι όμως στο πλαίσιο ενός συμψηφισμού ή εξίσωσης των βαρών που καθιστούν την αλληλεγγύη διαπραγματευτικό χαρτί, αλλά στο επίπεδο της χαλάρωσης των δημοσιονομικών όρων αναφορικά με τις δαπάνες που απαιτούνται για την αντιμετώπιση της προσφυγικής κρίσης από την κυβέρνηση. Η επιτυχής ολοκλήρωση της αξιολόγησης εκτιμώ θα ανοίξει και επισήμως αυτή τη συζήτηση.

Σε αντίστοιχο πλαίσιο κινείται και το ζήτημα για τη διαχείριση του χρέους. Η ελληνική κυβέρνηση έχει δεσμευθεί για την υλοποίηση του προγράμματος και με τη σειρά τους οι θεσμοί και οι εταίροι μας στην ΕΕ έχουν δεσμευθεί για το ζήτημα του χρέους. Και όπως συμβαίνει σε κάθε συμφωνία, τα συμφωνηθέντα πρέπει να τηρούνται από όλα τα συμβαλλόμενα μέρη.

Κωνσταντίνα Κούνεβα (ΣΥΡΙΖΑ)

«Λύση στο προσφυγικό ή διάλυση της ΕΕ;»

Η μεταναστευτική πολιτική της ΕΕ έχει χρεοκοπήσει. Η Αριστερά επεσήμαινε εδώ και χρόνια ότι η «Ευρώπη Φρούριο», οι φραγμοί, οι κανονισμοί του Δουβλίνου ήταν αδύνατο να αντέξουν στο μεγάλο προσφυγικό ρεύμα που θα ερχόταν, ακριβώς γιατί με τη συμβολή της Ευρώπης επικρατεί χάος στη Μ. Ανατολή και στη Β. Αφρική. Η ηγεσία της ΕΕ κατάλαβε αργά ότι πρέπει ν' αλλάξει πολιτική. Αλλά την αλλάζει με λάθος τρόπο. Με στρατιωτικοποίηση των συνόρων, επαναπροωθήσεις, πρόκληση απάνθρωπων για τους πρόσφυγες καταστάσεων στην Ελλάδα και στα σύνορα άλλων χωρών, με απειλές για διάλυση της Σένγκεν. Το πραγματικό δίλημμα που αντιμετωπίζει ΕΕ είναι: ή γενναϊόδωρη λύση του προσφυγικού, ή διάλυση της ίδιας.

Η λύση του προσφυγικού πρέπει να ξεκινήσει από την πηγή του προβλήματος. Γιατί φεύγουν οι άνθρωποι από τις χώρες τους; Όχι για τουρισμό, βέβαια. Φεύγουν διωγμένοι από πολέμους, εμφυλίου, οικονομικές καταστροφές. Το πρώτο, λοιπόν, που πρέπει να κάνει η ΕΕ είναι να πάρει πρωτοβουλίες ειρηνικής επίλυσης των συρράξεων, σε συνεργασία με όλους τους διεθνείς εταίρους, όπως η Ρωσία στην περίπτωση της Συρίας. Και, πέρα από τις εμπόλεμες ζώνες, να επενδύσει στην ανασυγκρότηση χωρών κοινωνικά και οικονομικά διαλυμένων, κατά κανόνα με άμεση ευθύνη της Δύσης.

Το δεύτερο είναι να ξεπεράσει η ηγεσία της ΕΕ και κάθε χώρας την αυταπάτη ότι μπορεί να κάνει την Ευρώπη απόρρητο φρούριο, με αστυνομικά και στρατιωτικά μέτρα απώθησης των προσφύγων, κλείσι-

μο των συνόρων, κατάργηση της Σένγκεν. Το μόνο που θα πετύχει είναι περισσότεροι νεκροί πρόσφυγες στις θάλασσες. Η λύση είναι ασφαλείς δρόμοι διέλευσης των προσφύγων, διαδικασίες ταυτοποίησης που σέβονται τα δικαιώματά τους και τις διεθνείς συνθήκες, μηχανισμοί δίκαιης κατανομής, γρήγορης μετεγκατάστασης σε όλες τις χώρες της Ένωσης και ομαλής ένταξής τους στην κοινωνική και οικονομική ζωή. Η μεταπολεμική Ευρώπη στήριξε την ανάπτυξη της στα αλληπάλληλα μεταναστευτικά ρεύματα. Το ίδιο πρέπει να κάνει τώρα, φράζοντας τον δρόμο σε ακροδεξιές, ρατσιστικές δυνάμεις που μπορεί να οδηγήσουν σε αποσύνθεση την ΕΕ, και μάλιστα με επικίνδυνες συνέπειες. Κατά τη γνώμη μου, ο ανθρωπισμός και η ανθρωπιά είναι πέρα από διαπραγματεύσεις και μέσα πίεσης. Ακόμη κι αν η Ελλάδα ήταν η πιο απομονωμένη χώρα στην Ευρώπη, έπρεπε να εξαντλήσει τα περιθώρια να σώσει και να βοηθήσει όσο περισσότερους πρόσφυγες μπορεί. Κι είμαι περήφανη που αυτό κάνει τώρα η χώρα, οι κοινωνίες των νησιών μας, με το περίσσευμα αλληλεγγύης που δείχνουν, κι ας μην έχουμε καμιά στήριξη, παρά μόνο πόλεμο νεύρων από τους εταίρους μας. Ωστόσο, δεν ζούμε σε κόσμο αγγέλων. Ξέρουμε ότι η ΕΕ δεν είναι απλώς μια λέσχη αλληλεγγύης, αλλά μια ένωση αμοιβαίων συμφερόντων. Γι' αυτό, το προσφυγικό πρέπει πράγματι να μπει στις διαπραγματεύσεις, γιατί έτσι ορίζουν οι ίδιες οι ευρωπαϊκές συνθήκες. Η κυβέρνηση δικαιούται να ζητήσει και να πετύχει χαλάρωση της δημοσιονομικής προσαρμογής. Η Γερμανία είχε πετύχει το ίδιο το 2005, με πρόσχημα το κόστος της επανένωσης των δυο Γερμανιών, κι ας είχαν περάσει 15 χρόνια από τότε. Η προσφυγική κρίση υπάρχει τώρα, και το κόστος της είναι τεράστιο και δύσκολα μετρήσιμο. Οι Ευρωπαίοι εταίροι με ευκολία υποσχέθηκαν στην Τουρκία, χώρα εκτός ΕΕ, 3 δισ. ευρώ για να συνεργαστεί στο προσφυγικό, ενώ η κυβέρνηση Ερντογάν ασχολείται μόνο με την εξόντωση των Κούρδων. Με ποια δικαιολογία οι εταίροι μας αρνούνται την οικονομική ανακούφιση που έχει ανάγκη μια χώρα μέλος της ΕΕ που διαχειρίζεται τη διέλευση 1 εκατ. προσφύγων σε ένα χρόνο;

Κώστας Χρυσόγονος (ΣΥΡΙΖΑ)

«Δύσκολο να εκμεταλλευθεί η Ελλάδα το μεταναστευτικό»

Το προσφυγικό/μεταναστευτικό ζήτημα δεν είναι τόσο ελληνικό, όσο μάλλον ευρωπαϊκό, αφού οι ροές των ανθρώπων κατευθύνονται προς τη δυτική και βόρεια Ευρώπη. Η Ελλάδα έχει εμπλακεί κυρίως επειδή η γεωμορφολογία του Αιγαίου το καθιστά προνομιακή δίοδο από τη Μέση Ανατολή προς την Ευρώπη. Στη θάλασσα και μάλιστα στις μικρές αποστάσεις μεταξύ των ελληνικών νησιών

και της μικρασιατικής ακτής η αναχαίτιση είναι πρακτικά αδύνατη, εκτός αν οι ελληνικές αρχές ήταν διατεθειμένες να καταβυθίζουν τα δουλεμπορικά που εισέρχονται στα χωρικά μας ύδατα αδιαφορώντας για τους μαζικούς πνιγμούς. Κάτι τέτοιο θα ήταν όμως παράνομο, εγκληματικό και αντίθετο σε θεμελιώδεις αρχές του πολιτισμού μας.

Η λύση βρίσκεται στη Συρία και το Ιράκ, από όπου προέρχονται κυρίως οι προσφυγικές ροές. Τα κράτη αυτά είναι τεχνητά κατασκευάσματα της αποικιοκρατικής περιόδου, με αυθαίρετα σύνορα και ετερόκλητο πληθυσμό. Θα χρειαζόταν σε πρώτο στάδιο να καταπολεμηθεί το καρκίνωμα του «Ισλαμικού Κράτους», το οποίο δημι-

ουργήθηκε ως μακροπρόθεσμη παράπλευρη συνέπεια της παράνομης εισβολής των ΗΠΑ και άλλων «προθύμων» στο Ιράκ το 2003. Τούτο πρέπει να γίνει όχι με νέα στρατιωτική επέμβαση της Δύσης, αλλά με κατάλληλη ενίσχυση των επιχώριων αντιπάλων των τζιχαντιστών. Το γεγονός ότι κάποιοι από αυτούς (π.χ. καθεστώς Άσαντ) είναι ανεπιθύμητοι για τη Δύση και άλλοι (Κούρδοι) για την Τουρκία δεν πρέπει να αποτελέσει εμπόδιο, διότι όλοι οφείλουν να αντιληφθούν ότι ο τζιχαντισμός είναι το μείζον κακό. Στη συνέχεια θα ήταν μάλλον αναπόφευκτη μια ομοσπονδιοποίηση αμφοτέρων των κρατών, ώστε να προκύψει μια μακροπρόθεσμα βιώσιμη ειρήνευση.

Ως προς την Τουρκία είναι φανερό ότι το καθεστώς Ερντογάν δεν πρόκειται να τηρήσει τις υποσχέσεις του για τερματισμό της ανοχής προς τους δουλεμπόρους παρά μόνο αν πιεσθεί με την απειλή οικονομικών και πολιτικών κυρώσεων. Η ελπίδα κάτι τέτοιο να γίνει με την παροχή απλώς οικονομικής βοήθειας είναι φρούδα, μεταξύ άλλων επειδή τα κέρδη για την τουρκική οικονομία (και πιθανώς και για τις προσωπικές «οικονομίες» κάποιων ιθυνόντων) από το δουλεμπόριο είναι πολλαπλάσια από όσα υπόσχονται οι Ευρωπαίοι.

Δεν είναι εύκολο να εκμεταλλευθεί η Ελλάδα το προσφυγικό, επειδή δεν έχει τη δυνατότητα ούτε να προσφέρει πολλά πράγματα στους Ευρωπαίους εταίρους σε σχέση με αυτό, ούτε έστω να τους απειλήσει με άλλα. Σε αντίθεση με τα «πορώδη» θαλάσσια σύνορα στο Αιγαίο, οι Ευρωπαίοι θα μπορούσαν σε μεγάλο βαθμό να κλείσουν τα χερσαία σύνορά τους και μάλιστα να προχωρήσουν και σε επαναπροωθήσεις προς την Ελλάδα, επικαλούμενοι τις σχετικές ρυθμίσεις των κανονισμών του Δουβλίνου. Σ' αυτή την περίπτωση θα βρισκόμασταν σε εφιαλτικό αδιέξοδο, αφού ούτε την οικονομική δυνατότητα να συντηρήσουμε εκατοντάδες χιλιάδες (αύριο ίσως και εκατομμύρια) ανθρώπους στο έδαφός μας έχουμε, ούτε όμως και την πραγματική δυνατότητα να τους επαναπροωθήσουμε στις χώρες προέλευσης.

Το ρεαλιστικό ζητούμενο συνεπώς δεν είναι να λύσουμε τα δημοσιονομικά μας προβλήματα εκμεταλλευόμενοι τη δυστυχία των προσφύγων, αλλά να επιτύχουμε την τροποποίηση του ισχύοντος ευρωπαϊκού δικαίου, προς την κατεύθυνση της ισόρροπης κατανομής του βάρους μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατ' αναλογία προς τον πληθυσμό και τις οικονομικές τους δυνατότητες. Ούτε και αυτό είναι εύκολο πάντως, επειδή ορισμένα κράτη (π.χ. Ουγγαρία, Ηνωμένο Βασίλειο) φέρονται εγωιστικά και αρνούνται να συμμετάσχουν στις ευθύνες.

Στέλιος Κούλογλου (ΣΥΡΙΖΑ)

«*Να μη γίνουμε αποθήκη ψυχών*»

Όπως και με την οικονομική κρίση, η Ελλάδα χρησιμοποιείται σαν αποδιοπομπαίος τράγος για το χάος που άλλοι δημιούργησαν. Το καλοκαίρι ήταν ο καπιταλισμός καζίνο που έριξε την -απροετοίμαστη και αποδυναμωμένη Ελλάδα από το πελατειακό σύστημα και τη διαφθορά- στο μάτι του κυκλώνα. Τώρα είναι η εισβολή στο Ιράκ καθώς και ο πόλεμος και οι βομβαρδισμοί στη Συρία και το Αφγανιστάν που προκαλούν το χωρίς προηγούμενο κύμα προσφύγων. Όπως επίσης και το κάλεσμα της κυρίας Μέρκελ για δείπνο στο Βερολίνο, που παρακίνησε όχι μόνο τους πρόσφυγες των πολέμων αλλά και κάθε πικραμένο από την παγκόσμια φτώχεια και αδικία να πάρει το ρίσκο.

Οι απειλές περί κατάργησης ή αναστολής Σένγκεν είναι καλές για εσωτερική κατανάλωση στα ακροδεξιά ακροατήρια της Ουγγαρίας ή του Βελγίου, αλλά δεν θα λύσουν ούτε στο ελάχιστο το πρόβλημα: οι πρόσφυγες είναι σαν το νερό, αν υπάρξει διαρροή θα βρει μια χαραμάδα για να τρέξει. Ούτε η φυσικά λύση είναι να μετατραπεί η Ελλάδα σε αποθήκη ψυχών και στρατόπεδο συγκέντρωσης 400 χιλιάδων προσφύγων, όπως πρότεινε ο ακροδεξιός Βέλγος υπουργός.

Αυτό όμως είναι το σχέδιο που εξυφαίνεται εδώ και μήνες, από τότε που η Γερμανίδα καγκελάρια άρχισε να έχει εσωτερικά προβλήματα μετά το κάλεσμα της. Ήταν το Βερολίνο που έδω-

σε το πράσινο φως να χτίζονται σταδιακά τείχη στα σύνορα των χωρών που χωρίζουν την Ελλάδα από την Γερμανία. Η λύση είναι καταρχήν να επιδιωχθεί ειρηνική επίλυση του συριακού κι έπειτα να σταθούν στα πόδια τους το Ιράκ και το Αφγανιστάν, όσο αυτό είναι πλέον δυνατό. Από την πλευρά μας πρέπει να τηρήσουμε τις συμφωνίες για τα hot spot, τόσο για να μην δώσουμε πρόσχημα όσο και για να φανεί η γύμνια και η υποκρισία των άλλων: με βάση την συμφωνία

του Σεπτεμβρίου θα έπρεπε να είχαν κατανεμηθεί στις χώρες της ΕΕ 160.000 πρόσφυγες. Έχουν κατανεμηθεί μέχρι τώρα 290 άτομα!

Η Ελλάδα δεν είναι σε θέση να εκμεταλλευτεί τίποτα, γιατί, για μια ακόμη φορά στην ιστορία, η γεωπολιτική της θέση δεν είναι πλεονέκτημα αλλά μειονέκτημα. Ο κάθε πρόσφυγας μπορεί να έρθει κολυμπώντας, αλλά αν τα βόρεια σύνορα κλείσουν -όπως επιχειρείται σήμερα- θα εγκλωβιστεί στην Ελλάδα. Η Τουρκία έχει αυτό το πλεονέκτημα και για αυτό οι Ευρωκράτες κάνουν τεμενάδες στον Ερντογάν, παρ'ότι γλιστράει ασταμάτητα προς την δικτατορία. Αλλά ακόμη και αν μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε κάποιο πλεονέκτημα, αυτό θα έπρεπε να γίνει σε πολιτικό και διπλωματικό επίπεδο, όχι σε οικονομικό. Η ιστορία της χώρας δεν μας επιτρέπει να γίνουμε σαν την Δανία που κατάσχει τιμαλφή και χρήματα από τους πρόσφυγες. Δεν μας επιτρέπει να κάνουμε εμπόριο ψυχών.

Μαρία Σπυράκη (ΝΔ)

«*Οι σχετικές δαπάνες να μην υπολογίζονται στο έλλειμμα*»

Η Ελλάδα λαμβάνει από το Ταμείο Ασύλου και Μετανάστευσης συνολικά 474,193 εκατομμύρια ευρώ και σχεδόν 28 εκατομμύρια ευρώ ως επείγουσα χρηματοδότηση, ενώ και η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, προτείνει με σημειώμά της στις 18 Νοεμβρίου, την κινητοποίηση 1,5 δις ευρώ μέσα από το Μηχανισμό Ευελιξίας προκειμένου να χρηματοδοτηθεί η αντιμετώπιση της προσφυγικής κρίσης.

Το δημοσιονομικό και το προσφυγικό ζήτημα σχετίζονται μόνο σε ένα σκέλος.

Η κυβέρνηση μπορεί να ζητήσει να εξαιρεθούν δημόσιες δαπάνες για το προσφυγικό από τα κριτήρια του Συμφώνου Σταθερότητας -οι δαπάνες δηλαδή για την αντιμετώπιση του προσφυγικού μπορούν να μην υπολογίζονται στο έλλειμμα.

Σχετική ανακοίνωση ελαστικότητας έχει ήδη κάνει ο Πρόεδρος Juncker στο Στρασβούργο. Πρέπει λοιπόν η κυβέρνηση να χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα που έχει, αλλά κάθε άλλη διασύνδεση του δημοσιονομικού με το προσφυγικό μόνο την αίσθηση ότι δεν μπορούμε να εκπληρώσουμε τα συμφωνηθέντα θα δώσει.

Όσον αφορά δε στη μείωση του κόστους εξυπηρέτησης του ελληνικού δημοσίου χρέους, αυτή προβλέπεται από την απόφαση του Eurogroup του Νοεμβρίου του 2012, όταν κυβέρνηση ήταν η ΝΔ και επικεφαλής του Eurogroup J-C Juncker και επικαιροποιήθηκε με την ίδια ακριβώς αναφορά στην απόφαση του Συμβου-

λίου Κορυφής για το τρίτο μνημόνιο.

Η κυβέρνηση οφείλει να πιέσει για την ενεργοποίηση της απόφασης αυτής αφού προηγουμένως εφαρμόσει τα συμφωνηθέντα που αφορούν στις διαρθρωτικές αλλαγές.

Σε κάθε περίπτωση η σύνδεση του προσφυγικού με τη διαδικασία της διευθέτησης του κόστους εξυπηρέτησης του ελληνικού δημοσίου χρέους μόνο ατυχής μπορεί να είναι, αφού είναι προφανές ότι τα κράτη που συμμετέχουν σε αυτή τη διαδικασία, αλλά και η ΕΚΤ και το ΔΝΤ περιμένουν από την κυβέρνηση να εφαρμόσει τη συμφωνία χωρίς προσχήματα.

Ελίζα Βόζεμπεργκ-Βρυωνίδα (Νέα Δημοκρατία) «Η Ευρώπη πρέπει να υλοποιήσει πολλά ακόμη»

Η έξαρση των προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών προς την Ευρώπη αποδίδεται στο διευρυμένο τόξο αστάθειας, που εκτείνεται από την Ασία μέχρι την υποσαχάρια Αφρική, σε συνδυασμό με εκτεταμένα φαινόμενα εξάπλωσης της φτώχειας, παραβίασης ανθρωπίνων δικαιωμάτων και πολιτικών διώξεων.

Έχω κατ' επανάληψη δηλώσει ότι, εάν οι πρωτόγνωρες αυτές προσφυγικές και μεταναστευτικές ροές δεν αντιμετωπιστούν άμεσα, μεθοδικά και συντονισμένα, με κοινές ευρωπαϊκές πολιτικές, ενδέχεται να εξελιχθούν σε ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των αξιών της.

Είναι προφανές ότι η Ελλάδα, λόγω της γεωγραφικής της θέσης, υφίσταται το μεγαλύτερο προσφυγικό και μεταναστευτικό βάρος από κάθε άλλη ευρωπαϊκή χώρα.

Η κατάσταση αυτή, δυστυχώς, έχει επιδεινωθεί περαιτέρω από λάθη και παραλείψεις της ελληνικής κυβέρνησης, όπως, μεταξύ άλλων, η πολιτική «ανοικτών συνόρων» χωρίς ελέγχους, η ανυπαρξία εθνικού σχεδιασμού για το προσφυγικό ζήτημα, η αδυναμία αξιοποίησης πολύτιμων κοινοτικών πόρων, οι σημαντικές καθυστερήσεις στη δημιουργία κέντρων πρώτης υποδοχής μεταναστών και προσφύγων αλλά και οι ελλείψεις στη στελέχωση των μεταναστευτικών δομών.

Η Ευρώπη, η οποία έστω και με καθυστέρηση αντιλήφθηκε ότι το μεταναστευτικό δεν είναι πρόβλημα μόνο των χωρών του Νότου, έχει λάβει ήδη μια σειρά μέτρων, όμως ακόμη μένουν πολλά να υλοποιηθούν. Οι προσπάθειες μας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να κινηθούν προς την κατεύθυνση ταχείας υιοθέτησης ενός μόνιμου και πρωτίστως δεσμευτικού μηχανισμού μετεγκατάστασης προσφύγων εντός της ΕΕ, τροποποίησης των παρωχημένων πλέον συνθηκών του Δουβλίνου και άσκησης ισχυρών πιέσεων προς την Τουρκία για την εφαρμογή των συμφωνιών επανεισοδοχής που έχει συνάψει με την ΕΕ αλλά και των εν γένει δεσμεύσεων της για τη διαχείριση των ανεξέλεγκτων προσφυγικών ροών, που διέρχονται από τα εδάφη της με προορισμό την Ευρώπη.

Παράλληλα, απαιτείται διεύρυνση των συμφωνιών επανεισοδοχής της ΕΕ με τρίτες χώρες, ειδικά της Αφρικανικής Ηπείρου, με την οποία ουδεμία τέτοια συμφωνία υφίσταται σήμερα. Ζωτικής σημασίας είναι επίσης η πρόσθετη οικονομική ενίσχυση των χωρών που υφίστανται το μεγαλύτερο βάρος - και δη της Ελλάδας - και η εφαρμογή των αρχών της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης από την πλευρά των κρατών μελών που εμφανίζονται απρόθυμα να αναλάβουν το βάρος της αναλογικής τους ευθύνης. Ασφαλώς, προκειμένου να τεθεί υπό έλεγχο το μεταναστευτικό και προσφυγικό κύμα, εμμένουμε στη λειτουργία κέντρων καταγραφής προσφύγων στα τουρκικά παράλια για την πρόληψη περισσότερων θανάτων στο Αιγαίο και την αναχαίτιση των εγκληματικών δικτύων διακίνησης ανθρώπων, που δρουν αποδεδειγμένα στη γείτονα χώρα.

Η Ελλάδα από την πλευρά της οφείλει να υιοθετήσει ένα εθνικό σχέδιο δράσης, να αξιοποιήσει χωρίς άλλες καθυστερήσεις όλα τα ευρωπαϊκά κονδύλια και τους μηχανισμούς αλληλεγγύης της ΕΕ, να ενισχύσει τη φύλαξη των συνόρων της σε συνεργασία με

τη Frontex και το νέο υπό σύσταση οργανισμό ευρωπαϊκής συνοριοφυλακής, να επιταχύνει τις διαδικασίες διαχωρισμού και ταυτοποίησης μεταναστών και να εκπονήσει ειδικό επιχειρησιακό σχέδιο για τις περιοχές που πλήττονται περισσότερο.

Παράλληλα, η ελληνική κυβέρνηση οφείλει να αναδείξει πολιτικά με κάθε τρόπο την ανάγκη σύνδεσης του προσφυγικού και μεταναστευτικού προβλήματος με τη δραματική δημοσιονομική κατάσταση της χώρας μας. Σύμφωνα με σχετική έκθεση του ΔΝΤ, το δημοσιονομικό κόστος για τους πρόσφυγες που ζητούν άσυλο στην Ελλάδα ανήλθε για το 2015 στα 300 εκ ευρώ.

Μπορεί το παραπάνω ποσό σε απόλυτους αριθμούς να μην ακούγεται ιδιαίτερα υψηλό, δεν πρέπει να ξεχνάμε όμως ότι η Ελλάδα βρίσκεται για έβδομη συνεχόμενη χρονιά σε πρόγραμμα αυστηρής δημοσιονομικής προσαρμογής, διερχόμενη τη σοβαρότερη οικονομική κρίση της μεταπολιτευτικής της ιστορίας, ενώ παράλληλα υφίσταται το μεγαλύτερο μεταναστευτικό βάρος από οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Το γεγονός αυτό καθιστά ακόμη πιο ισχυρή την υποχρέωση της ελληνικής κυβέρνησης να συνδέσει τα δύο ζητήματα σε ευρωπαϊκό επίπεδο διαπραγμάτευσης και να ασκήσει πιέσεις, ώστε να τύχει η χώρα ηπιότερης και ευμενέστερης μεταχείρισης από τους δανειστές της.

Μανώλης Κεφαλογιάννης (Νέα Δημοκρατία)

«Απαιτείται συντονισμός της παγκόσμιας κοινότητας»

Η Ευρώπη δοκιμάζεται για πρώτη φορά μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο από μία πρωτοφανή μαζική μετακίνηση πληθυσμών που δοκιμάζει τις αντοχές της. Οι πολεμικές συγκρούσεις στη Συρία, οι θηριωδίες του λεγόμενου Ισλαμικού Χαλιφάτου εξανάγκασαν εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους να εγκαταλείψουν τις πατρογονικές τους εστίες και να αναζητήσουν μία καλύτερη και ασφαλέστερη τύχη στην Ευρώπη.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει κάνει ήδη σημαντικά βήματα για την αντιμετώπιση της προσφυγικής κρίσης. Αλλά η οριστική λύση του προβλήματος, και σε αυτό πρέπει

να συντονιστεί όλη η παγκόσμια κοινότητα, δεν μπορεί να είναι άλλη από τον τερματισμό των πολεμικών συγκρούσεων στη Συρία. Κάτι που θα δώσει τη δυνατότητα στους πρόσφυγες να επιστρέψουν στα σπίτια τους με ασφάλεια. Και τα κονδύλια της ΕΕ να κατευθυνθούν στη στήριξη της αξιοπρεπούς διαβίωσης των προσφύγων στις εστίες τους.

Μέχρι, όμως, αυτό να γίνει πραγματικότητα θα πρέπει να πιεστεί η Τουρκία που αποτελεί την κύρια χώρα εισόδου προσφύγων και μεταναστών στην Ευρώπη να τηρήσει τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει.

Μία Τουρκία που βλέπει το προσφυγικό όχι ως πρόβλημα αλλά σαν διαπραγματευτικό της όπλο για το ξεμπλοκάρισμα των ενταξιακών συνομιλιών της με την ΕΕ.

Ας αφήσει, λοιπόν, η Τουρκία τις «ανατολίτικες πονηριές» και ας προχωρήσει αποφασιστικά και αποτελεσματικά στην καταπολέμηση του παράνομου κυκλώματος διακινητών που έχει κοστίσει εκατοντάδες αθώες ψυχές. Ας δημιουργήσει κέντρα καταγραφής και ταυτοποίησης προσφύγων ώστε οι πρόσφυγες που πραγματικά δικαιούνται ασύλου να μεταφέρονται στην Ευρώπη από χερσαίους ασφαλείς δρόμους. Ενώ οι παράνομοι μετανάστες να επαναπροωθούνται στις χώρες τους. Ας τηρήσει τα συμφωνηθέντα από το 2011 πρωτόκολλα επανεισδοχής μεταναστών που έχουν αδρανοποιηθεί.

Και τέλος ας μην ξεχνά η Τουρκία ότι η χρηματοδότηση που έχει συμφωνηθεί στην τελευταία Σύνοδο Κορυφής ΕΕ-Τουρκίας απαιτεί υλοποίηση των δεσμεύσεων. Αλλά δεν θα πρέπει να ξεχνάμε στην Ευρώπη και κάτι άλλο. Δεν είναι λύση, είναι ένα ακόμη μεγαλύτερο πρόβλημα που θα οδηγήσει σε πραγματικά αδιέξοδα οποιαδήποτε σκέψη για κατάργηση της Συνθήκης του Σένγκεν.

Η ελληνική κυβέρνηση, ασφαλώς, θα πρέπει να χρησιμοποιήσει όλα τα χρηματοδοτικά εργαλεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αντιμετώπιση του προσφυγικού και του μεταναστευτικού προβλήματος. Οι δικές της όμως καθυστερήσεις, οι εμμονικές πολιτικές της έχουν αποκόψει τη χώρα από σημαντικά ευρωπαϊκά κονδύλια, όπως έχουν απαντήσει και οι Επίτροποι Αβραμόπουλος και Στυλιανίδης σε σχετική μου ερώτηση. Αλλά η όποια προσπάθεια σύνδεσης ή συσχέτισης της εφαρμογής των συμφωνηθέντων από την πλευρά μας με το μεταναστευτικό ζήτημα μπορεί να επιφέρει προβλήματα και να δημιουργήσει λάθος εντυπώσεις.

Θοδωρής Ζαγοράκης (Νέα Δημοκρατία)

«Να βάλουμε τέρμα στα τουρκικά παιχνίδια»

Η λύση σε ένα τόσο πολύπλοκο πρόβλημα, όπως το προσφυγικό, απαιτεί μακροπρόθεσμο ευρωπαϊκό σχεδιασμό, βασισμένο στη συλλογικότητα, την ευθύνη, την αλληλεγγύη

και τον ρεαλισμό.

Οποιαδήποτε λύση που θα περιορίζεται στη διαχείριση των προσφυγικών ροών και όχι στα πραγματικά αίτια της κρίσης, αποτελεί μόνο μια ασπιρίνη την ώρα που ο ασθενής απειλείται με θάνατο. Έτσι, ως Ευρώπη, πρέπει καταρχήν να δούμε τις αιτίες και να αναλάβουμε τις ευθύνες μας, για τις πράξεις ή τις παραλήψεις μας όσον αφορά στο προσφυγικό ζήτημα. Είναι βέβαιο ότι δεν θα υπάρξει ουσιαστική λύση εάν δεν επιστρέψει η ειρήνη και η δημοκρατία στις περιοχές αυτές.

Οφείλουμε να δούμε με σοβαρότητα την αλλαγή που διαφαίνεται στη σύνθεση των όσων προσπαθούν να περάσουν τα Ευρωπαϊκά σύνορα, καθώς η αναλογία των όσων έρχονται για αναζήτηση εργασίας (οικονομικοί μετανάστες) με αυτούς που έρχονται πασχίζοντας να φύγουν

από τον τόπο τους, ώστε να διασωθούν, έχει ήδη αλλάξει. Για αυτό το λόγο, ως Ευρώπη, πρέπει να έχουμε τα μάτια μας ανοιχτά σε αυτούς που, εκμεταλλευόμενοι το δράμα των προσφύγων, προσπαθούν παρανόμως να εισέλθουν στην Ευρώπη.

Η λύση δεν είναι μαγική και δε θα έρθει από τη μία μέρα στην άλλη. Ως Ευρώπη όμως, πρέπει να σταματήσουμε να δεχόμαστε τα παιχνίδια της Τουρκίας, η οποία οφείλει να συνεργαστεί πλήρως μαζί μας. Μόνο εάν ελεγχθούν αποτελεσματικά από τις τουρκικές αρχές τα δίκτυα λαθρεμπόρων που λειτουργούν και πλουτίζουν στο έδαφος της, θα έχουμε ουσιαστικά αποτελέσματα.

Η πολιτική των κλειστών ευρωπαϊκών συνόρων μέσα στην ΕΕ, η οποία προβάλλεται το τελευταίο διάστημα ως λύση, θα πρέπει να εγκαταλειφθεί άμεσα, καθώς πολύ εύκολα μπορεί να αποτελέσει την αρχή για να γκρεμίσουμε όλα όσα από κοινού έχουμε καταφέρει. Η Ελλάδα, λόγω της γεωγραφικής της θέσης, αποτελεί μια κύρια πύλη εισόδου υπηκόων τρίτων χωρών. Η πολιτική των απολύτως ανοικτών συνόρων, με κανένα ουσιαστικό σχεδιασμό αλλά και μηδαμινούς οικονομικούς πόρους απέτυχε παταγωδώς. Μικροκομικές σκοπιμότητες, ωστόσο, πάνω σε ανθρώπους που υποφέρουν, παιδιά που πνίγονται, δε χωράνε. Ούτε μπορεί να χρησιμοποιείται ως διαπραγματευτικό όπλο ή ακόμη ως στοιχείο εκβιασμού της Ευρώπης για την επίλυση της Ελληνικής Οικονομικής κρίσης. Θα πρέπει να πάψουμε να έχουμε αυταπάτες.

Για εμάς τους Έλληνες, η προσφυγιά είναι κομμάτι της σύγχρονης Ιστορίας μας. Εμείς, περισσότερο από όλους τους Ευρωπαϊκούς λαούς, μπορούμε να καταλάβουμε. Δεν μπορούμε όμως να σηκώσουμε το βάρος μιας τέτοιας κρίσης μόνοι μας. Το πρόβλημα είναι ευρωπαϊκό και η Ευρώπη οφείλει να αναλάβει τις ευθύνες της και να προωθήσει άμεσα ένα ολοκληρωμένο σχέδιο αντιμετώπισης του προβλήματος.

Έυα Καϊλή (Ελιά)

«Σε θέματα αρχών δεν χωρά στεγνή οικονομική προσέγγιση»

Δυστυχώς, η λογική των τελείως ανοικτών συνόρων, την οποία η κυβέρνηση Σύριζα-Ανελ διαφήμιζε το πρώτο εξάμηνο του 2015, έδωσε λάθος μηνύματα σε εκατοντάδες χιλιάδες απελπισμένους ανθρώπους, που εγκατέλειψαν χώρα, εστία, οικογένεια, για να σωθούν, φτάνοντας στην Ευρώπη μέσω Ελλάδας. Εντωμεταξύ η προσπάθεια να αντιμετωπιστεί η εισροή των προσφύγων μέσω της Τουρκίας απέβη προφανώς άκαρπη, παρά τα 3 δις. € χρηματοδότησης από την ΕΕ, εκ των οποίων καταβλήθηκαν ήδη τα πρώτα 500 εκατομμύρια, χωρίς λογική συγκροτημένης προσπάθειας. Η Ελλάδα, που αδυνατεί να θρέψει τους κατοίκους της, μπορεί με περίσσειμα ψυχής να φιλοξενήσει έναν ικανοποιητικό αριθμό προσφύγων, όμως οι υπόλοιποι θα πρέπει να μοιραστούν αναλογικώς στα άλλα Κράτη-Μέλη.

Οι λύσεις δεν είναι καθόλου εύκολες και περνούν μέσα από τη διακρατική συνεργασία. Η λογική του μονομερούς κλεισίματος των συνόρων δεν οδηγεί πουθενά. Όμως είναι πανθομολογούμενη η αδυναμία και η ανικανότητα της κυβέρνησης Σύριζα-Ανελ να ελέγξει τα σύνορα της χώρας, και ταυτόχρονα της ΕΕ, με κίνδυνο αποδυνάμωσης της Σένγκεν, που θα έχει ανυπολόγιστες συνέπειες οικονομικές και πολιτικές, με ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Σκεφτείτε πως ο τουρισμός ως πυλώνας της Ελληνικής οικονομίας που άντεξε στις πιο δύσκολες εποχές, θα κινδυνεύσει να υποστεί καίριο πλήγμα. Συνεπώς, θεωρώ αναγκαία τη συνδρομή και άλλων ΚΜ στη φύλαξη των συνόρων είτε με τη FRONTEX είτε με τη βοήθεια της νέας Υπηρεσίας Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής (EBCG), της οποίας η σύσταση εξαγγέλθηκε τον περασμένο Δεκέμβριο. Επίσης, είναι αναγκαία η συμφωνία ποσόστωσης ανά ΚΜ στην υποδοχή ενός αριθμού προσφύγων, καθώς ο άλλος δρόμος είναι ο εγκλωβισμός και η αποθήκευση ψυχών σε χώρες όπως φυσικά η Ελλάδα ή η ανάσχεση των караβιών που μεταφέρουν πρόσφυγες στα ευρωπαϊκά θαλάσσια σύνορα μας, καμία εκ των οποίων δεν μπορεί να ονομαστεί «αξιοπρεπής λύση στα πλαίσια των αρχών και αξιών της ΕΕ». Είναι μάλιστα πολύ άσχημο να προτείνονται επισήμως τέτοιες λύσεις από αξιωματούχους των ΚΜ.

Επίσης, είναι άμεση ανάγκη να λειτουργήσουν όλα τα hotspots καταγραφής των μεταναστών – και γιατί όχι και κάποια πλωτά – αλλά και να ετοιμαστούν υποδομές προσωρινής φιλοξενίας τους με ανθρώπινες συνθήκες. Περαιτέρω, ανάγκη είναι να ελεγχθεί η Τουρκία ως προς την αξιοποίηση των κονδυλίων που έλαβε, καθώς πολλά χρήματα ξοδεύτηκαν άδικα ή χάθηκαν στη γραφειοκρατία. Ακόμη και πολλά από τα σωσίβια φαίνεται ότι δεν είναι καν πιστοποιημένα, σύμφωνα με το διεθνές πρότυπο SOLAS. Επιπλέον οφείλουν να δοθούν χρήματα στον επαναπατρισμό των οικονομικών προσφύγων τουλάχιστον, αλλά και στην απέλαση όσων παρανομούν ή εκεινών που μετέχουν σε εξτρεμιστικές θρησκευτικές οργανώσεις, αντί να σπαταλούνται σε γειτονικές χώρες με αμφισβητούμενα αποτελέσματα.

Οι αρχές του ανθρωπισμού, που ξεκίνησαν από την κλασική Ελλάδα και αποτελούν την ιδεολογική βάση της Ενωμένης Ευρώπης, δεν θα επέτρεπαν ποτέ σε έναν ευρωπαίο και μάλιστα σοσιαλιστή-δημοκράτη, ούτε κατά διάνοια, να δεχθεί την αντίληψη ότι η δυστυχία και οι ζωές των ανθρώπων, που παλεύουν με τον καιρό και το θάνατο, αφήνοντας τα σπίτια και τις χώρες τους, για να βρουν σε άλλον τόπο όχι απαραίτητως μία καλύτερη ζωή αλλά την αυτονομία για την Ευρώπη προστασία της ίδιας της ζωής τους, θα μπορούσε να είναι διαπραγματευτικό όπλο για το δημόσιο χρέος ή τα δημοσιονομικά της Ελλάδας. Μου είναι απεχθής η λογική να παίζει κανείς παρτίδα πόκερ πάνω στις πλάτες και τις ζωές δυστυχισμένων ανθρώπων χωρίς πατρίδα. Άλλωστε λύση στο πρόβλημα δεν δίνεται μόνο με χρήματα, καθώς χρειάζεται τεχνική υποδομή, διεθνής συνεργασία, ανθρώπινο δυναμικό και σοβαρότητα. Χαρακτηριστικό είναι ότι μέχρι σήμερα από τα πέντε hotspots για τους πρόσφυγες λειτουργεί μόλις το ένα. Όσα χρήματα λοιπόν και αν δοθούν, πιθανότατα δεν θα φτάνουν για την αντιμετώπιση του προβλήματος του υπερπληθυσμού των προσφύγων, αν δεν υπάρξουν δομές και διαδικασίες απορρόφησης και προώθησης. Ακόμη δηλαδή και αν – και όσο και αν – το χρέος «κουρευόταν», μεγαλύτερο θα δημιουργούσε η μη ορθή αντιμετώπιση του προβλήματος των προσφύγων. Αλλά σε θέματα αρχών νομίζω ότι δεν χωρεί η στεγνή αυτή οικονομική προσέγγιση.

Μιλτιάδης Κύρκος (Το Ποτάμι)

«Οι δεσμεύσεις της χώρας είναι δεδομένες»

Η κυβέρνηση κατάφερε να βρεθούμε στη γωνία σε ένα θέμα που είχαμε όλα τα ατού στα χέρια μας ώστε να αναβαθμιστούμε από τη χώρα - οικονομικό πρόβλημα της

Ευρώπης στη χώρα κλειδί της λύσης του προσφυγικού. Και αυτό παρά την απίστευτη αυταπάρνηση των νησιωτών, των εθελοντών, του λιμενικού και της αστυνομίας, όλων όσοι δρούσαν στο πεδίο. Έφταιξε η ιδεοληψία των πρώτων 6 μηνών όπου η κυβέρνηση αρνιόταν να κάνει την οποιαδήποτε καταγραφή και κατόπιν η χρόνια αδυναμία των κρατικών μηχανισμών να αντεπεξέλθουν έστω και στα στοιχειώδη. Φυσικά και η λογική του κ. Καμμένου (ο Καμίνης ζητούσε τα άδεια στρατόπεδα από την άνοιξη) έπαιξε το ρόλο της.

Η ΕΕ δίνει αυτή τη στιγμή μια προσωρινή λύση (της μετεγκατάστασης 160.000 προσφύγων) ενώ προετοιμάζει κάποια πιο μόνιμη. Θυμίζω το τρίπτυχο: α) Κατα-

γραφή και φιλοξενία όλων όσοι φτάνουν στα νησιά β) Οργανωμένη μετεγκατάσταση όσων δυνητικά δικαιούνται ασύλου στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες ώστε να ξεκινήσει η διαδικασία παροχής του γ) Επιστροφή όσων δεν δικαιούνται (κυρίως οικονομικών μεταναστών) στις χώρες προέλευσης.

Εάν υλοποιηθούν αυτά θα ελαφρώσει το βάρος της χώρας μας. Όμως μέχρι τώρα η Ελλάδα δεν καταγράφει, η ΕΕ δεν υποδέχεται μέσω της μετεγκατάστασης και οι χώρες προέλευσης δεν τους δέχονται πίσω.

Πιστεύω πως εάν πρώτα κάνουμε το καθήκον μας, δηλ. εξασφαλίσουμε να μην εισέρχεται κανείς στο έδαφός μας χωρίς να εισάγονται τα στοιχεία του στις ευρωπαϊκές βάσεις δεδομένων μετά θα μπορέσουμε, με πολλούς συμμάχους και στο κοινοβούλιο αλλά και στην Επιτροπή, να απαιτήσουμε τη λειτουργία της μετεγκατάστασης και κυρίως την επιβολή στις χώρες προέλευσης της αποδοχής των υπηκόων τους πίσω. Ρόλο σε όλα αυτά φυσικά παίζει και η Τουρκία η οποία ακόμη δεν έχει υλοποιήσει τις συμφωνίες για τις οποίες θα λάβει (εάν και εφόσον) τα τρία δις.

Με δυο λόγια: Ας κάνουμε το καθήκον μας και ας απευθυνθούμε στους πολλούς συμμάχους μας που αυτή τη στιγμή μουδιασμένοι βλέπουν να περνούν σε έδαφος Σένγκεν δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι χωρίς καταγραφή.

Και μόνο η σκέψη της κυβέρνησης να διαπραγματεύεται τρέπει σε φυγή κάθε λογικό άνθρωπο. Στο προσφυγικό καταφέραμε χωρίς διαπραγμάτευση να στρέψουμε απέναντί μας όλους όσοι καταλαβαίνουν την ανάγκη πλήρους καταγραφής των ανθρώπων που εισέρχονται στη Σένγκεν από τρίτες χώρες. Και επίσης ζητήσαμε μόλις τον Νοέμβριο (!) ενεργοποίηση του ευρωπαϊκού μηχανισμού Πολιτικής προστασίας. Αντί λοιπόν να αναζητούμε και άλλους τρόπους να στρέψουμε και τους τελευταίους υποστηρικτές μας εναντίον μας πρέπει να κάνουμε τη δουλειά μας με τα hot spots και τη φιλοξενία και ταυτόχρονα να πιέσουμε για τη λειτουργία των υπολοίπων σκελών της λύσης: μετεγκατάστασης και επιστροφής.

Το θέμα της διαχείρισης της δημοσιονομικής κατάστασης εξαρτάται από την υλοποίηση πολιτικών που είναι προαπαιτούμενα της αξιολόγηση που βρίσκεται σε εξέλιξη. Οι δεσμεύσεις της χώρας είναι δεδομένες αλλά το περιθώριο ευελιξίας σημαντικό.

Το ζήτημα του χρέους θα συζητηθεί μετά την αξιολόγηση και μπορούμε να προσβλέπουμε σε επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής και σε σταθερά μικρά επιτόκια.

Που σε όλα αυτά κολλάει το θέμα του προσφυγικού; Πουθενά, απλά στέλνει για άλλη μια φορά την μπάλα στην εξέδρα, δημιουργεί φανταστικούς εχθρούς και διευκολύνει όσους μέσα στην κυβέρνηση δυσκολεύονται να κάνουν τη δουλειά τους, δηλ. να βρουν τρόπους ανάπτυξης της οικονομίας και ελάφρυνσης των βαρών για τα φτωχότερα στρώματα του πληθυσμού.

Νίκος Χουντής (Λαϊκή Ενότητα)

«Οι ανθρώπινες ζωές δεν είναι υπό διαπραγμάτευση»

Η μέχρι σήμερα διαχείριση της προσφυγικής κρίσης από την ΕΕ συνιστά υποκρισία και υπεκφυγή. Η ηγεσία της ΕΕ συντηρεί το πολιτικό, οικονομικό, και θεσμικό πλαίσιο που έχει μεταβάλει το Αιγαίο σε νεκροταφείο. Τα κράτη διαγκωνίζονται σε ένα διπλό παζάρι κατανομής από τη μία ανθρώπινων ζώων και από την άλλη μετάθεσης της ευθύνης «αποθήκευσης» των προσφύγων στην Τουρκία.

Οι αριθμοί είναι απογοητευτικοί: Μόλις 272 άνθρωποι έχουν επανεγκατασταθεί από τους 160.000 που συμφώνησαν τα κράτη μέλη το Σεπτέμβριο. 30.000 πρόσφυγες και μετανάστες έχουν φτάσει στην Ελλάδα μέσω Τουρκίας το πρώτο δεκαήμερο του Ιανουαρίου και ο αριθμός αυξάνεται παρά τις καιρικές συνθήκες, προοιωνίζοντας το μέλλον.

Χρειάζονται γενναίες αποφάσεις, με τη δημιουργία ανοιχτών δομών φιλοξενίας, και τη διεκδίκηση του δικαιώματος των προσφύγων να φθάνουν με ασφάλεια στους ευρωπαϊκούς προορισμούς τους. Η επιμονή στην εφαρμογή του ξεπερασμένου Συστήματος του Δουβλίνου θα οδηγήσει στον παραπέρα εγκλωβισμό εκατοντάδων χιλιάδων προσφύγων κυρίως στην Ελλάδα. Οποιαδήποτε προσπάθεια αναθεώρησης του Δουβλίνου, διατηρώντας το πνεύμα του, είναι απλά ημίμετρο. Το πρόβλημα δίκαιης κατανομής του οικονομικού και κοινωνικού κυρίως βάρους θα εξακολουθήσει να υφίσταται. Αυτό που πρέπει άμεσα να γίνει είναι η ουσιαστική εφαρμογή της έννοιας της αλληλεγγύης, έννοιας που περιέχεται εξάλλου και στη Συνθήκη της ΕΕ στη διαχείριση της μετανάστευσης. Εμείς επιμένουμε στην οριστική κατάργηση των Κανονισμών του Δουβλίνου και αντικατάστασής τους από ένα Σύμφωνο Αλληλεγγύης στη διαχείριση του μεταναστευτικών ροών. Παράλληλα, θα πρέπει να προωθηθεί ένα σχέδιο δημιουργίας ευρωπαϊκών κέντρων κατάθεσης αιτήσεων μετανάστευσης πλησίον των περιοχών πολεμικών συγκρούσεων ώστε να δοθεί ένα τέλος στους θανάτους στα ευρω-

παϊκά σύνορα και να παταχθεί η οικονομική αφάιμαξη των μετακινούμενων πληθυσμών από τους λαθρέμπορους.

Εάν δεν λυθεί το πρόβλημα των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και πολέμων, εάν δεν αναλάβουν σοβαρές και ουσιαστικές πρωτοβουλίες τα κράτη μέλη της ΕΕ αλλά και η ΕΕ ως σύνολο, οποιαδήποτε μέτρα και αν ληφθούν θα είναι αναποτελεσματικά. Θα είναι σαν να αντιμετωπίζουμε την ασθένεια του καρκίνου με παυσίπονα.

Πιστεύετε ότι η κυβέρνηση πρέπει να «εκμεταλλευτεί» ως ένα επί πλέον διαπραγματευτικό μέσο πολιτικά και ενδεχομένως ως μέτρο πίεσης το πρόβλημα/ζήτημα που έχει κληθεί να αντιμετωπίσει, συν τοις άλλοις, με τους πρόσφυγες που καθημερινά εισέρχονται στην χώρα από τις παράκτιες νησιωτικές περιοχές της χώρας, αφενός για την καλύτερη διαχείριση α) της δημοσιονομικής κατάστασης της χώρας και β) για την διαχείριση του ζητήματος του χρέους

Η τραγωδία του προσφυγικού και μεταναστευτικού δεν χωράει πολιτική η άλλου είδους εκμετάλλευση και χρήση. Οι άνθρωπινες ζωές δεν είναι υπό διαπραγμάτευση.

Αποτελούν μείζονα κοινωνικά, οικονομικά, πολιτικά, ηθικά, ανθρωπιστικά, ευρωπαϊκά προβλήματα που θέτουν κάθε χώρα της ΕΕ αλλά και την ΕΕ ως ενιαίο θεσμικό σύνολο προ των τεράστιων ευθυνών τους. Η Ελλάδα λόγω της γεωγραφικής της θέσης το αντιμετωπίζει με την μεγαλύτερη οξύτητα με τεράστιες, οικονομικές, κοινωνικές, πολιτικές επιπτώσεις και παρενέργειες.

Τα κράτη-μέλη της ΕΕ θα πρέπει να αναλάβουν το κόστος και την ευθύνη που τους αναλογεί αν θέλουν να θεωρούνται ισότιμοι εταίροι, αν θέλουν να αξιώνουν ότι ανήκουν και είναι κληρονόμοι του ευρωπαϊκού πολιτισμού, των αξιών της αλληλεγγύης και του ανθρωπισμού.

Εμείς ως Ελλάδα αυτό που πρέπει να διεκδικήσουμε είναι το δίκαιο αίτημα της οικονομικής και άλλης ενίσχυσης στην αντιμετώπιση του προβλήματος και στον δίκαιο καταμερισμό των προσφυγικών ροών. Πρέπει να διεκδικήσουμε και να απαιτήσουμε, την αδιαπραγμάτευτη αξίωση σεβασμού των συνόρων μας, την άσκηση αποτελεσματικής πίεσης της ΕΕ προς την Τουρκία να σεβαστεί και να εφαρμόσει τις δεσμεύσεις της ώστε να αποτελέσει μέρος της λύσης και όχι του προβλήματος με παράλληλη όμως εγγύηση των δικαιωμάτων των προσφύγων.

Σωτήρης Ζαριανόπουλος (ΚΚΕ)

«Έγκλημα τυχόν παζάρι για το χρέος στις πλάτες των προσφύγων»

Ένα παζάρι της κυβέρνησης πάνω στις πλάτες των προσφύγων και της ανείπωτης δυστυχίας τους για το χρέος της χώρας θα ήταν κυριολεκτικά ένα ακόμα έγκλημα της.

Από τη μια πλευρά αυτό σημαίνει αποδοχή της απαίτησης της ΕΕ για μετατροπή της χώρας σε τεράστιο, απάνθρωπο στρατόπεδο συγκέντρωσης εκατοντάδων χιλιάδων προσφύγων χωρίς προοπτική μετακίνησης τους στις χώρες προορισμού τους, ένωσης με τις οικογένειές τους, εξασφάλισης αξιοπρεπούς διαβίωσής τους. Είναι ορατός ο κίνδυνος μαζικού εγκλωβισμού στην Ελλάδα των «κρατούμενων» προσφύγων, καθώς η ιμπεριαλιστική επιθετικότητα κλιμακώνεται σε όλη την περιοχή (με συμφωνία-εμπλοκή και της σημερινής κυβέρνησης), αυξάνοντας ολοένα τους πρόσφυγες ακόμα και από νέες εστίες συγκρούσεων που

αναζωπυρώνει ο ανταγωνισμός συμφερόντων στην περιοχή μας. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της συμμετοχής της χώρας μας στην ΕΕ και τη ζώνη Σένγκεν. Όπως και η ενισχυμένη παρέμβαση των ευρωενωσιακών μηχανισμών στη διαχείριση των συνόρων μας ενόψει της εφαρμογής της νέας Ευρωπαϊκής συνοριοφυλακής – ακτοφυλακής, χωρίς μάλιστα τη συγκατάθεση της χώρας. Σύνορα που αμφισβητεί η Τουρκία και δεν εγγυάται η Ευρωπαϊκή Ένωση, εκθέτοντάς τα σε παζάρια μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων που ορέγονται κοιτάσματα υδρογονανθράκων του Αιγαίου και της ευρύτερης περιοχής.

Από την άλλη πλευρά, το «τυράκι» της ρύθμισης του χρέους δεν πρέπει να αποπροσανατολίζει το λαό. Τα μνημόνια όλων των κυβερνήσεων (ΠΑΣΟΚ - ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ) δεν σχετίζονται μόνο ή κυρίαρχα με το χρέος, για το οποίο το ΚΚΕ απαιτεί την πλήρη, μονομερή διαγραφή του γιατί δεν το χρωστά ο λαός, αλλά μόνο το κεφάλαιο (ντόπιο και ξένο) το οποίο ωφελήθηκε από αυτό. Στη πραγματικότητα τα μνημόνια είναι η εκπλήρωση απαιτήσεων του κεφαλαίου για ακόμα φθηνότερη εργατική δύναμη, σαν μοναδικός όρος αύξησης της κερδοφορίας του, άρα και της ανταγωνιστικότητάς του. Είναι η βίαιη εφαρμογή της ευρωενωσιακής συνθήκης του Μάαστριχτ του 1992 που ψήφισαν όλα τα κόμματα πλην ΚΚΕ. Μέσα από την Ενιαία Οικονομική Διακυβέρνηση της ΕΕ, τα μνημόνια (είτε ονομάζονται έτσι είτε όχι) αφορούν όλες τις χώρες της ΕΕ, είναι μόνιμα και γενικευμένα (βλ. αντίστοιχες αντιλαϊκές αναδιαρθρώσεις προωθούνται και σε άλλες χώρες π.χ. Γαλλία, Ιταλία, Γερμανία, Δανία, Μ. Βρετανία κ.λ.π.). Η κατεδάφιση της Κοινωνικής Ασφάλισης δεν ξεκίνησε με τα μνημόνια, αλλά στις αρχές δεκαετίας '90, όταν τα χρηματιστήρια «απογειώνονταν» χρησιμοποιώντας δισεκατομμύρια αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων που σήμερα παρουσιάζονται άδεια. Το «κούρεμα» του χρέους το 2012 δεν ελάφρυνε, αλλά κλιμάκωσε τα αντιλαϊκά μέτρα. Γιατί : το κούρεμα του χρέους ΔΕΝ γίνεται για τη χαλάρωση των αντιλαϊκών μέτρων (αντίθετα συνδυάζεται πάντα με την ένταση τους), αλλά για την εξοικονόμηση κονδυλίων που με επιδοτήσεις, φοροαπαλλαγές, εισφοροαπαλλαγές, ανακεφαλαιοποιήσεις κλπ) θα δοθούν πάλι στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους. Τα αντιλαϊκά μέτρα ήρθαν για να μείνουν, δεν θα παρθούν πίσω στο τέλος του 3ου Συριζαϊκού μνημονίου, με το επιχείρημα ότι «η χώρα θα ξαναγυρίσει στην κρίση».

Συμπέρασμα: Συσχετισμός προσφυγικού και χρέους, σημαίνει ένα ακόμα έγκλημα σε βάρος και των προσφύγων και του λαού της χώρας μας, της κυβέρνησης και της αστικής τάξης που εκπροσωπεί.

Να γιατί ο λαός πρέπει να δει τη «συνολική εικόνα», να στρέψει τα πυρά του στην αιτία του προβλήματος : την ΕΕ και την εξουσία του κεφαλαίου και όλων των κομμάτων του.

Λάμπρος Φουντούλης (Χρυσή Αυγή) «Λύση μέσω άσκησης πίεσης στην Τουρκία»

Όπως όλοι μας είδαμε, το 2015 ήταν ένα έτος στο οποίο γιγαντώθηκε τρομακτικά το υπάρχον εδώ και πολλά χρόνια πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης. Αρχικά να διευκρινίσουμε πως πρόκειται για μετανάστες και όχι πρόσφυγες. Σύμφωνα με τον ορισμό του Ο.Η.Ε., πρόσφυγες παύουν να είναι από τη στιγμή που φθάνουν σε ένα μέρος στο οποίο δεν απειλείται άμεσα η ζωή τους.

Από τη στιγμή λοιπόν που επιλέγουν να φύγουν από την Τουρκία είναι πλέον μετανάστες και αφού εισέρχονται παράνομα στην Ελλάδα είναι λαθρομετανάστες. Όσο για την τρομακτική αύξηση του αριθμού τους πέρσι, πέρα από τον συνεχιζόμενο πόλεμο στην Συρία, καλό θα είναι να ψάξουμε τις αιτίες και σε δηλώσεις όπως αυτήν του Σουλτς όταν ανέλαβε την προεδρία του Ευρωκοινοβουλίου, πως η Ευρώπη χρειάζεται επιπλέον πενήντα εκατομμύρια μετανάστες.

Με δεδομένο λοιπόν τον κίνδυνο που οι ροές αυτές αποτελούν για την Ευρώπη, τόσο σε θέματα κοινωνικής συνοχής, πολιτιστικής αλλοίωσης αλλά και κινδύνου απώλειας της ταυτότητας μας, όσο και με την βέβαιη εισβολή τρομοκρατών υποδύομενοι τους λαθρομετανάστες, πρέπει άμεσα να αναζητηθούν λύσεις. Οι λύσεις που προτείνει η Χρυσή Αυγή είναι ξεκάθαρες. Αρχικά, θα πρέπει να σταματήσει με κάθε τρόπο η λαθραία διακίνηση ανθρώπων. Ο μόνος τρόπος για να γίνει αυτό είναι να εντοπίζονται οι βάρκες πριν ακόμα ξεκινήσουν. Άρα πρέπει να πιεστεί η Τουρκία, η οποία και χρηματοδοτείται με πολλά δισεκατομμύρια από την Ένωση, να αποδεχθεί στα δυτικά παράλια της μια Ευρωπαϊκή δύναμη, όπως η Frontex, η οποία και θα διεξάγει έρευνες και θα σταματά τους λαθρέμπορους εντός του τουρκικού εδάφους. Πρέπει τα hot-spot να γίνουν στην Τουρκία και όχι στην Ελλάδα. Να μην αναγκάζονται να περνούν το Αιγαίο με κίνδυνο της ζωής τους για να απογραφούν.

Όσοι πληρούν τα κριτήρια του Ο.Η.Ε. περί προσφύγων να πηγαί-

νουν σε όποια χώρα τους θέλει και τους χρειάζεται. Τέλος, για όσους δεν προέρχονται από την Συρία και συνεπώς δεν χρήζουν ειδικής μέριμνας, να εφαρμοστεί ο ελληνικός νόμος που προβλέπει άμεση απέλαση στις χώρες καταγωγής τους.

Τώρα, για να απαντήσω στην ερώτησή σας, προσωπικά δεν θεωρώ πως μπορεί να χρησιμοποιηθεί το συγκεκριμένο πρόβλημα ως μοχλός πίεσης. Η Ελλάδα δεν διαθέτει από μόνη της το ειδικό βάρος ώστε να πείσει την Τουρκία να δεχθεί στο έδαφος της ξένη υπηρεσία.

Επιπλέον, τίποτα δεν εμποδίζει τις υπόλοιπες χώρες από το να κλείσουν τα σύνορά τους και να μετατρέψουν την υποτιθέμενη απειλή μας σε κούφια λόγια. Το μοναδικό αποτέλεσμα που θα είχε κάτι τέτοιο θα ήταν να αποβληθεί με συνοπτικές διαδικασίες η χώρα μας από τη Συνθήκη Σέγκεν και μάλιστα να προσφέρουμε και μια πολύ καλή δικαιολογία σε όσους θέλουν ούτως ή άλλως να το κάνουν.

Εν τέλει, η δημοσιονομική κατάσταση της χώρας απαιτεί για να βελτιωθεί, μια κυβέρνηση με σοβαρό πρόγραμμα και σχεδιασμό, αποφασισμένη να έρθει σε σύγκρουση με τους δανειστές και να προσφέρει μια ρεαλιστική εναλλακτική στους Έλληνες. Το ίδιο φυσικά ισχύει και για το θέμα του δημοσίου χρέους, όπου μια Εθνική κυβέρνηση πρέπει να προχωρήσει σε λογιστικό έλεγχο του χρέους και μονομερή διαγραφή του μέρους εκείνου που είναι παράνομο και ειδικές.

Νότης Μαρίας (Ανεξάρτητος)

«Να γίνει σεβαστή η ρήτρα κατανομής προσφύγων βάσει ΑΕΠ, έκτασης, πληθυσμού, ανεργίας»

Οι πόλεμοι στις χώρες της Μέσης Ανατολής και της Αφρικής έδωσαν ιδιαίτερη ώθηση στις προσφυγικές ροές προς την Ευρώπη με κύριο άξονα την Ελλάδα. Μέσα στο 2015 περισσότεροι από 800.000 πρόσφυγες αναζητήσαν το μέλλον τους στην Ευρώπη, περνώντας τα θαλάσσια σύνορα της χώρας μας, δημιουργώντας έτσι μια εκρηκτική πραγματικότητα για τη φτωχοποιημένη από τα Μνημόνια Ελλάδα.

Με συνεχείς παρεμβάσεις μου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχω ζητήσει:

- 1) Να αναληφθούν ειρηνευτικές πρωτοβουλίες της ΕΕ σε Μέση Ανατολή και Αφρική.
- 2) Να ληφθούν μέτρα κατά της Τουρκίας, η οποία συνεχίζει να αγνοεί τους διεθνείς κανόνες, υποθάλποντας τα δουλεμπορικά κυκλώματα διακίνησης προσφύγων.
- 3) Να αυξηθεί η χρηματοδότηση της ΕΕ στα προσφυγικά στρατόπεδα του ΟΗΕ στον Λίβανο, την Ιορδανία και την Τουρκία.
- 4) Να αρνηθούμε τη δημιουργία των «hot spots» στην Ελλάδα και να απαιτήσουμε την εγκατάστασή τους στην Τουρκία και τις αραβικές χώρες.
- 5) Να γίνει σεβαστή η ρήτρα κατανομής προσφύγων στην ΕΕ βάσει του ΑΕΠ, της έκτασης και του πληθυσμού, λαμβάνοντας υπόψη τα ποσοστά ανεργίας στις χώρες υποδοχής.
- 6) Να καταργηθεί άμεσα ο Κανονισμός Δουβλίνο III.
- 7) Να ενεργοποιηθούν οι διαδικασίες επαναπροώθησης παράνομων μεταναστών.
- 8) Να αυξηθούν οι πόροι που διαθέτει η ΕΕ για την Ελλάδα.

Διερωτάται, βέβαια, κανείς γιατί οι δύσμοιροι πρόσφυγες πληρώνουν αδρά τους Τούρκους δουλεμπόρους για να περάσουν από το Αιγαίο στην Ελλάδα και δεν προτιμούν την ασφαλή χερσαία οδό της Βουλγαρίας. Είναι προφανές ότι η συμμετοχή της Ελλάδας στον χώρο Σένγκεν την καθιστά μαγνήτη για χιλιάδες πρόσφυγες αφού –ως χώρα Σένγκεν– χορηγεί ταξιδιωτικά έγγραφα τύπου Σένγκεν στους πρόσφυγες, που τους επιτρέπουν

να πάνε στη Γερμανία.

Πρότεina, λοιπόν, ήδη από τις 11 Δεκεμβρίου να αποχωρήσει η Ελλάδα από τη Συνθήκη Σένγκεν και να κλείσει άμεσα τα σύνορά της, προκειμένου να ανακοπούν οι προσφυγικές ροές. Και έχω τεκμηριώσει ότι η Ελλάδα δεν θα υποστεί κανένα κόστος, αφού δεν επηρεάζεται το κατο-

χυρωμένο από τη Συνθήκη της ΕΕ δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και ελεύθερης εγκατάστασης των Ελλήνων εντός της ΕΕ, καθώς και η ελεύθερη διακίνηση των προϊόντων μας. Αντίθετα, η Ελλάδα μπορεί να αποκομίσει και σημαντικά οφέλη από την κατάργηση της υποχρέωσης βίζας που επιβάλλει η Σένγκεν για Ρώσους και άλλους τουρίστες.

Οι γερμανοτουρκικές πρωτοβουλίες για κοινές περιπολίες στο Αιγαίο δυνάμει του NATO, της Frontex και της τουρκικής Ακτοφυλακής προδιαγράφουν δυσσώινες εξελίξεις για την εθνική μας ακεραιότητα. Ταυτόχρονα, η διαφαινόμενη αναστολή για δύο χρόνια της Συνθήκης Σένγκεν από τις περισσότερες χώρες-μέλη της Συνθήκης αυτής περί τον μήνα Μάιο προετοιμάζει το έδαφος για να εγκλωβιστούν στην ελληνική επικράτεια περισσότεροι από 400.000 πρόσφυγες. Η ελληνική πλευρά οφείλει να δράσει σήμερα, δρομολογώντας άμεσα τόσο την αποχώρηση της πατρίδας μας από τη Συνθήκη Σένγκεν όσο και το κλείσιμο των ελληνικών συνόρων. Ειδικά, τα σενάρια που απεργάζονται «γνωστοί αντελληνικοί κύκλοι» στις Βρυξέλλες και το Βερολίνο θα γίνουν πραγματικότητα και η Ελλάδα θα μετατραπεί σε απέραντο προσφυγικό «Νταχάου».

